

mig imod. Det er sikkert med velberaad Hu, at man er kommen dertil, og saa vidt jeg ved, har Kaaring undertiden fundet Sted allerede af 3-aarige Hingste.

Derimod er der en Bestemmelse, som jeg ikke er sikker paa er heldig; og det er Bestemmelsen i § 7 om, at „Afkomspræmie kan kun tildeles for Hingste, der mindst ere kaarede paa de nævnte Kaaringsskuer, eller som forinden denne Lovs Ikrafttræden mindst ere kendte brugbare i Avlen ved et Statsskue“. Det er altsaa, hvis jeg ikke har misforstaaet det, Meningen, at for Fremtiden kan ingen Hingst faa Afkomspræmie, hvis den ikke er kaaret paa et Skue. Det forekommer mig, at dette ikke er ganske rigtigt, for det viser sig dog meget ofte, at en Hingst, som aldrig har naaet højt i Præmierækken, ikke destomindre leverer et fortrinligt Afkom. Jeg er enig med det ærede Medlem fra Thisted i, at det er for Afkommets Skyld, Hingstene holdes, og naar Afkommet er godt, mener jeg derfor, at Hingsten, selv om den i øvrigt kan have enkelte Skavanker, det være sig med Hensyn til Bygningsform eller paa anden Maade, som gør den usikkert til at blive kaaret, ikke skulde være udelukket.

Beløbet til Konkurrencen for hele Kvæghold, som har været 25,000 Kr., ned sættes nu til 15,000 Kr. Jeg ved meget vel, at den højtærede Landbrugsminister i sine Bemærkninger har betonet, at dette Beløb maa anses for rigeligt, eftersom der hidtil ikke har været benyttet saa meget, men jeg vil tillade mig at gøre opmærksom paa, at den i øvrigt efter min Mening meget fornuftige Bestemmelse, som er sat ind, at det nu ikke alene gælder Konkurrence mellem hele Kvæghold, men mellem enkelte Familier indenfor disse, forhaabentlig vil medføre, at mange flere end hidtil ville tage Del i disse Konkurrencer, og hvis Antallet af Deltagere skulde blive meget stort, turde det dog maaske være tvivlsomt, om de 15,000 Kr. ville strække til. Det er et Spørgsmaal, der vist bør tages under Overvejelse.

Hermed har jeg i det væsentlige fremsat de Bemærkninger, jeg havde at gøre.

Pinstrup: Det er saa smukt blevet sagt, at af de 3 Millioner Kr., som Finanslovkommissionen foreslog at spare paa Finansloven, skulde Landbruget for sin Part miste den ene Million, altsaa en Trediedel af hele Besparelsen. Men af de 3 Millioner Kr. falde, som det maa erindres, 1,2 Millioner, det, som Kommunerne tænkes

at skulle miste i Tilskud, paa alle Skatteydere i Landet. Der bliver saaledes kun 1,8 Millioner tilbage at stryge af den Støtte, som ydes til Landets forskellige Erhverv, Kunst, Litteratur, Videnskab o. s. v. Jeg tror, det er sikkert nok, at Landbruget kommer til at give Afkald paa sin Million; om de andre Erhverv tilsammen komme til at miste de 800,000 Kr., vil Tiden vise.

Af denne Million, som altsaa skulde spares paa Landbrugsministeriets Budget, er en Besparelse paa 300,000 Kr. ifølge Finanslovkommissionens Indstilling tænkt at skulle fremkomme ved den nu forestaaende Revision af Husdyrloven, og det foreliggende Lovforslag lyder ogsaa herpaa, ja, naar de her foreslaede Bestemmelser ere gennemførte, vil Besparelsen blive nærmere 350,000 Kr. Naar vi altsaa skulde spare disse 300,000—350,000 Kr., som hidtil ere ydede til Husdyrbruget, der i 1911 gav en Overskudsudførsel af dyriske Produkter, som bragte Landet en Indtægt paa 325 Millioner, og som udgjorde 90 pCt. af Landets hele Udførsel, gælder det om at spare paa de Poster, hvor det gør mindst Skade, saa at Arbejdet for Fremgang i Husdyravlen og Husdyrbruget ikke ved denne Revision og Reduktion faar et Grundskud. Efter min Mening gælder det da navnlig om, at de Foreninger, som staa Landbruget og Landmændene nærmest, de, fra hvem Arbejdets forskellige Grene ogsaa paa dette Omraade have deres Udspring, faa Frihed til at røre sig, som de praktiske Forhold kræve det paa de forskellige Steder i Landet. Jeg tænker her i første Linie paa Landboforeningerne, thi jeg tror, det med Sandhed kan hævdes, at alt, hvad der er kommet frem til Støtte for de forskellige Grene indenfor Landbruget, ogsaa vedrørende Husdyrbruget, er kommet frem ved Hjælp af Landboforeningerne. Paa deres Møder er det nye baaret frem og drøftet, og der er Stødet givet til de forskellige Arbejder, som ere tagne op paa Landbrugets Omraade, jeg skal saaledes nævne Andelsmejerier, Andelsslagterier, Indkøbsforeninger og Salgsforeninger af forskellig Art. I den nyeste Tid have Landboforeningerne i alt Fald i Jylland taget Initiativet til at oprette Kartoffeleksportforeninger. Endvidere skal jeg nævne de forskellige Slags Avlsforeninger, Kontrolforeningerne, ikke at tale om Dyrskuer, som Foreningerne have iværksat gennem mange Aar. Ogsaa paa andre Omraader ere Landboforeningerne gaaede i Spidsen,